

Jeg kommer endelig til Frugtavlens navnlig til vor Bærfrugt. Jeg omtaler ikke her nye Plantninger eller slikt, jeg er hverken Gartner eller Landbruger, og jeg vilde derved komme ind paa tekniske Enkeltheder, jeg ikke kunde magte; jeg omtaler blot det, jeg lige saa godt som ethvert andet Menneske er i Stand til at se, naar vi lukker vore Øjne op, nemlig dette, at i dette Land, der er saa fortræffeligt egnet til Bærfrugt, raadner der op eller bliver i hvert Fald behandlet ganske uproduktivt store Masser af Bærfrugt. Og det er navnlig denne irrationelt omsatte eller rent ud bortkastede tilstedeværende Frugt rundt omkring i Haverne paa Landet, jeg tænker paa nu uden dermed at skulle sige, at jeg ikke i lige saa høj Grad interesserer mig for en videre Udvikling af det hele Spørgsmaal baade om Træfrugtplantager og Plantager for Bærfrugt.

Der er ikke Skygge af Tvivl om, at vi i et Æble, vi har eller har haft her, for Gud ved, om det ikke helt er forsvundet nu, nemlig Gravenstenen har en Luksusfrugt, der vilde have kunnet indbringe Millioner, hvis vi havde været i Stand til at fremstille den i nogenlunde Masse, og behandle den paa en saadan Maade, at den var velsorteret og kom frem i god Stand. Jeg har aldrig truffet Gravenstenen andre Steder end her i Landet og saa nede i Holsten og Slesvig, men ikke andetsteds, og efter, jeg tror, alles Mening, der har smagt den, er den et Æble, der staar over alle andre, og som vilde være fortrinligt egnet til at være en virkelig Luksusfrugt. Nu er den vist om ikke uddød saa paa det nærmeste ved at uddø. Jeg ved meget godt, at dette Træ kræver mange Aar, før det bærer nogen Frugt eller nogen nævneværdig Frugt; men vil man anlægge Forsøgene rationelt og paa langt Sigt, afskrækker det en naturligvis ikke.

Meningen med denne Bærfrugt, saaledes som det nu fremsættes i Kampps Bog, er, at man skulde tage den paa Stedet, hvor den voksede — det er en af de store Vanskeligheder ved den Art blød Frugt, at den daarligt lader sig forsende, naar man vil have en virkelig Kvalitetsvare ud af den. Den skulde altsaa tages paa Stedet, hvor den vokser og lige i den Tid, hvor den er absolut tjenlig til at blive taget. Det skulde være noget lignende som med Ægindsamlingen; der er visse Paralleller mellem disse to Ting, og jeg er ganske overbevist om, at saa snart Haveejerne saa, at de fik Penge i Hænderne for disse Ting, vilde der vokse akkurat den samme Interesse op med

Hensyn til Bærfrugten, som der er vokset op med Hensyn til Indsamlingen af Æg.

Kampp tror, at det er muligt at faa Tingen udviklet saaledes, at man paa selve Gaarden er i Stand til at indsamle, foreløbig at behandle og ogsaa henkøbe disse Ting, saadan at man kan indskrænke sig til at indsamle Daaserne. Jeg tror nu ikke, det lader sig gøre i første Omgang, der maa gaa adskillig Tid, i hvilken den bærproducerende Befolkning skal lære den Metode at kende, efter hvilken det gøres. Den er for Resten ganske overordentlig simpel.

Men derimod kan det gøres paa en anden Maade. Det underlige er nemlig, at samtidig med at Kampp skrev sin Bog, er der en Praktiker, der allerede i Praksis har været inde paa Sagen og har løst forskellige Patenter. Han er naaet til at fremstille Frugtkonserves i Daaser som den, jeg her viser Herrerne. Lad mig straks sige, at der var et æret Medlem — han er nu Gartner — der havde en Del Indvendinger at gøre: Der staar Pærer paa denne Etikette, og der er Blommer inde i Daasen. Det er jo den Slags Ting, som ikke er, hvad man kalder naturbestemte, og det kan jo ogsaa forandres, man kan jo sætte en anden Etikette paa, hvor der altsaa staar Blommer. Men disse Etiketter er temmelig dyre, og Manden, der har lavet dette, har allerede sat mange Penge ind paa denne Historie, enten har han ikke flere eller vil ikke anvende flere til dette Brug. Han har nu valgt denne Etikette som en Generaletikette, hvor der saa skal staa det særlige Indhold ved Siden af. Jeg vilde ikke have opholdt Tinget med at nævne dette, hvis det ikke havde været en af disse herlige Indvendinger, som enhver Nyhed mødes med, og som den skal rendes ned med. Det er et fortræffeligt Eksempel derpaa, det er taget lige ud af Livet, det er håndt mig for et Par Timer siden.

Nu har Manden altsaa lavet Tingen, og der staar en hel Del Daaser inde i Budstuen. Vi kan tage dem ned i Restaurationen, og jeg vil bede navnlig ærede Landmænd om at gøre flittigt Besøg ved disse Daaser. De kan tages op paa en uhyre nem Maade, jeg har et Apparat til at tage dem op med. Vi kan saa faa nogle Tallerkner og Gaffler og smage paa det og foreløbig sige vor Mening, om vi synes, det er et Produkt, der er noget ved eller ikke. Senere bliver der naturligvis andre Prøver at foretage. Jeg kan ikke teknisk staa inde for noget, den Mand, der har lavet dette, har jeg kun talt 10 Minutter med for et Par